

[Bollerup Madsen.]

som det ærede medlem fremsatte; jeg er heller ikke sikker på, at min ærede kollega fra Odense kan gå ind på den, men det vil der vel senere kunne blive lejlighed til at tale om. Iøvrigt er det jo rigtigt, at det er et spørgsmål, det er værd at henlede opmærksomheden på ved denne lejlighed, for det har ligget stille i nogle år. Jeg har talt for landsdelsorkestrene flere gange; det er rigtigt, at de stadig ikke er blevet til noget, og det påstås, at det skyldes mangel på midler. Jeg vil ikke sige, at musiklivet derfor har ligget stille i de tre byer. Byerne har taget opgaven op og gennem årene ofret mange penge på den, men de har også fået et tilskud fra kulturfonden gennem undervisningsministeriet. Denne ordning har dog langtfra virket tilfredsstillende, navnlig fordi der mangler en fast linie; orkestrene må vide, hvad de kan regne med af penge, så de kan lægge en fast arbejdsplan. Jeg slutter mig derfor med stor varme til henstillingen til den højtærede finansminister om at tage denne sag op. Jeg kan jo ikke som det ærede medlem hr. Hvidberg appellere til finansministerens landsmandsskab som aarhusianer, men jeg regner med, at Aalborg og Odense og de eventuelle andre byer — jeg ved, at man også arbejder i Sønderjylland for at skabe et stort orkester — kan påregne samme velvilje som den by, det ærede medlem hr. Hvidberg nævnte, fra den højtærede finansminister, hvis tanken overhovedet kan fremmes.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg mener egentlig, at en repræsentant for Odense burde have taget ordet nu, men jeg kan måske benytte lejligheden til at understrege som tegn på den uegennytte, hvormed jeg behandler hele dette spørgsmål, at jeg ikke agter at drage Skive frem i denne forbindelse, skønt der iøvrigt kunne være al anledning til det. Men jeg tror, det ville være farligt. Jeg tror, det ville være farligt, hvis der var flere supplikanter herinde, som kunne tale så charmerende om tingene som det ærede medlem hr. Hvidberg. Jeg har stor sympati for, at dette landsdelsorkesterproblem engang bliver løst, men jeg tror alligevel, at man alt taget i betragtning må opgive at gå til en ændring af tipsloven på dette punkt. Hvis man gjorde et direkte attentat ved ligefrem at sætte særlige bestemmelser ind i tipsloven derom, ville der komme styrtende mindst 50 andre, som også ville have sat deres ind i loven. Jeg tror vi må sige, at vi må bede de ministre, der har med det at gøre, tænke over det, og at

vi så i finansudvalget må se at finde en fornuftig afvejning af spørgsmålene. Man må huske på, det er heller ikke urigtigt, hvad det ærede medlem hr. Victor Gram sagde, at bortset fra uenigheden om selve tipningen har der været enighed om, at ungdommens friluftsliv må spille en afgørende rolle i denne forbindelse. Men jeg vil altså kun udtrykke, at jeg gerne vil være med til til sin tid at se velvilligt på den tanke, det ærede medlem hr. Hvidberg fremkom med, selvom man jo nok må tænke i lidt lavere cifre.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at han har ret i, at der sikkert er begået en fejl ved, at de oplysninger og besvarelser, der er givet fra finansministeriet, ikke er optrykt i forbindelse med beretningen; jeg skal nu drage omsorg for, at de optrykkes som bilag til den.

Til slut skal jeg kun gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Carsten Raft, der sagde, at han syntes ikke, forhandlerspørgsmålet var noget, rigsdagen kunne gribe ind i. Det er et eksempel på, hvordan begreberne kan forvirres. Det er at vende tingene på hovedet. Det er rigsdagen, der gennem denne lovgivning uddeler monopoler og privilegier; det er udgangspunktet; det er det, rigsdagen foretager sig, og det er det, rigsdagen har en pligt til at gøre godt igen. Og jeg vil håbe, at det ikke blot er en talemåde, når der står i beretningen, at den højtærede finansminister vil drøfte det med tipstjenesten. Der må ske noget på dette område. Den højtærede finansminister kan ikke være bekendt, at samtidig med at han taler hårdt imod alle monopoler og privilegier på andre områder, strør han om sig med monopoler på dette område.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg ved ikke, hvor meget jeg strør omkring mig, for foreløbig har jeg i overensstemmelse med rigsdagens lovgivning givet koncession til et selskab, der efter ansøgning har fordelt de forhandlermuligheder, der er, til forskellige side. Jeg bestrider ikke, at der ligger et problem der, langtfra, for det gør der. Det må vi se på, det har jeg lovet at tale med tipstjenesten om, og det vil jeg naturligvis også gøre.

Jeg er ikke i den situation, at det er mig, der skal takke udvalget for godt arbejde eller noget i den retning, men derfor kan jeg godt takke det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, fordi han har lagt et så usædvanligt stort og uselvsk arbejde ind i spørgsmålet om tipstjenesten. Det ærede medlem har præsteret det forholdsvis enestående på den ene side at være tipstjenestens mest fa-